

Sygn. akt IV U 2116/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dagmara Kos

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 19 sierpnia 2016 roku w Sieradzu

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 20 czerwca 2016 r. Nr (...)

oraz z dnia 21 lipca 2016 r. Nr (...)

w sprawie J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o emeryturę

oddala odwołanie.

**Sygn. akt IV U 2116/16**

## UZASADNIENIE

Decyzją z 20.06.2016 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił J. P. prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 887) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), tj. prawa do emerytury w obniżonym wieku. Organ rentowy wskazywał, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na ustalony sumaryczny staż pracy 26 lat, 2 miesiące i 20 dni, organ rentowy zaliczył wnioskodawcy jako okres pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. od 1.04.1993 r. do 31.12.1998 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, to jest okres 5 lat i 9 miesięcy. Innych przesłanek nabycia emerytury w obniżonym wieku organ rentowy nie kwestionował.

Nie zgadzając się z treścią decyzji ZUS wnioskodawca złożył odwołanie, w którym wnosił o zmianę decyzji i przyznanie mu świadczenia emerytalnego. Wnosił też o zaliczenie mu jako pracy w szczególnych warunkach okresu pracy w Spółdzielni (...) w Z. od 1.11.1974 r. do 31.03.1991 r., kiedy to wykonywał bez przerwy, w pełnym wymiarze czasu pracy, zawód traktorzysty. Na powyższe okoliczności wnioskodawca złożył świadectwo wykonywania prac w warunkach

szczególnych wystawione przez (...) Związek (...) w S. oraz powołał osobowe źródła dowodowe w postaci zeznań kolegów, którzy razem z nim pracowali w tej spółdzielni.

Organ rentowy po złożeniu przez wnioskodawcę odwołania wydał decyzję z 21.07.2016 r. Nr (...), którą także odmówił J. P. prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), tj. prawa do emerytury w obniżonym wieku. Organ rentowy wskazywał, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponownie organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy jako okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...)w Z. od 1.11.1974 r. do 31.03.1991 r., jako że złożone przez wnioskodawcę świadectwo pracy w warunkach szczególnych dotyczące tego okresu wystawione zostało przez (...) Związek (...) w S., który nie jest następcą prawnym Spółdzielni (...)w Z.. Innych przesłanek nabycia emerytury w obniżonym wieku organ rentowy nie kwestionował a wobec nie uwzględnienia odwołania wnioskodawcy przekazał sprawę do sądu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o oddalenie odwołania, twierdząc, że J. P. nie spełnia warunku wymienionego w art. 32 ustawy emerytalnej. Podnosił, iż wnioskodawca nie udowodnił okresu 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Organ rentowy podnosił, że nie może być zaliczony do stażu pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni (...)w Z. od 1.11.1974 r. do 31.03.1991 r. na stanowisku traktorzysty, gdyż świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach dotyczące tego okresu wystawione zostało przez (...) Związek (...) w S., który nie jest następcą prawnym Spółdzielni (...)w Z. a przy tym nie odpowiada wymogom formalnym i nie określa czy praca wykonywana była w rolnictwie czy transporcie. Organ rentowy argumentował też, że nie można swobodnie ani dowolnie wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały przypisane. Wskazywał, że wymienienie w wykazie A, dziale VIII pod poz. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze prac kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych oznacza, że należy uznać za pracę w szczególnych warunkach jedynie kierowanie tymi pojazdami przy zadaniach transportowych a nie przy jakichkolwiek zadaniach.

#### **Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

J. P. urodził się w dniu (...) Nie jest on członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

#### **(bezsporne)**

W okresie od 1.11.1974 r. do 31.03.1991 r. wnioskodawca zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni (...)w Z. na stanowisku traktorzysty.

**(bezsporne, zeznania świadków: B. K. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:23:46 – 00:35:55, J. S. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:35:55 – 00:45:42, E. M. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:45:42 – 00:54:03, zeznania wnioskodawcy J. P. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:58:05 – 00:59:59 w zw. z 00:04:54 – 00:18:37, angaże- koperta k.13, świadectwo pracy- k.5 I plik akt ZUS)**

Spółdzielnia (...)w Z. prowadziła działalność usługową, której przedmiotem były głównie usługi rolnicze i ubocznie usługi transportowe. Prowadziła też ona własne gospodarstwo rolne o powierzchni 300 ha, które uprawiała przy użyciu własnego sprzętu rolniczego i przy wykorzystaniu zatrudnionych w niej pracowników. W gospodarstwie tym prowadziła także hodowlę 2000 świń i 300 byków. Spółdzielnia miała 4 – 5 filii i około 50 ciągników typu U. - C 330, C 355, C 360 i C 385 i zatrudniała wielu traktorzystów. Każdy z zatrudnionych w niej traktorzystów miał przydzielony swój ciągnik. Oprócz ciągników Spółdzielnia (...)w Z. posiadała też sprzęt rolniczy przystosowany do pracy z ciągnikiem do prowadzenia kompleksowych prac polowych. Były to pługi, agregaty uprawowe, kosiarki,

opryskiwacze, kultywatory, brony i siewczarnie. Miała także kombajny zbożowe i ziemniaczane oraz przyczepy i pługi śnieżne do ciągników umożliwiające świadczenie usług z zakresu transportu. Usługi rolnicze, jakie świadczyła spółdzielnia, polegały na wykonywaniu orok, siewów, koszeń, oprysków, wapnowania i wywozu obornika. Usługi te wykonywane były na zlecenie okolicznej ludności. Usługi transportowe wykonywane były na zlecenie Miasta i Gminy Z. oraz firm i osób prywatnych.

***(bezsporne, zeznania świadków: B. K. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:23:46 – 00:35:55, J. S. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:35:55 – 00:45:42, E. M. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:45:42 – 00:54:03, zeznania wnioskodawcy J. P. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:58:05 – 00:59:59 w zw. z 00:04:54 – 00:18:37)***

W okresie od marca do listopada praca wnioskodawcy polegała głównie na wykonywaniu przy użyciu ciągnika prac rolniczych w gospodarstwie spółdzielni oraz świadczeniu usług polowych na rzecz rolników z okolicznych wsi. Prace te polegały na orkach, siewach, wykonywaniu oprysków, wapnowaniu, koszeniu zbóż i wywożeniu obornika. Czasami w okresie wiosenno – jesiennym wnioskodawca wykonywał też usługi transportowe polegające na transporcie zboża do młynów oraz materiałów budowlanych. Zdarzało się też, że pracował on na kombajnie. Praca wnioskodawcy w okresie zimowym polegała natomiast głównie na wykonywaniu przewozów transportowych na rzecz Miasta i Gminy Z. i na zlecenie firm oraz ludności wiejskiej. Na zlecenie Miasta i Gminy Z. woził on piasek do posypywania dróg oraz płyty chodnikowe oraz przystosowanym do pracy z ciągnikiem pługiem odśnieżał drogi, natomiast na zlecenie firm i ludności wiejskiej woził materiały budowlane. Wykonywanie w danym dniu konkretnych prac zlecał wnioskodawcy kierownik filii, który przyjmował zlecenia od rolników i firm oraz Miasta i Gminy Z.. Wnioskodawca w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...)w Z. poza kierowaniem przydzielonym mu ciągnikiem i kombajnem nie wykonywał innych prac. W okresie wiosenno – jesiennym pracował on i przy pracach polowych i w transporcie a w okresie zimowym w transporcie. Pracę wnioskodawca świadczył w godzinach od 7.00 do 15.00 a zdarzało się też, że pracował dłużej, gdy wykonywał transporty bądź gdy pracował przy żniwach.

***(zeznania świadków: B. K. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:23:46 – 00:35:55, częściowo J. S. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:35:55 – 00:45:42, E. M. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:45:42 – 00:54:03, częściowo zeznania wnioskodawcy J. P. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:58:05 – 00:59:59 w zw. z 00:04:54 – 00:18:37)***

Pracy w charakterze kierowcy ciągnika – traktorzysty towarzyszyły nieustający hałas i wstrząsy, gdyż w ciągniku nie było resorowania. Ciągniki miały nie ogrzewane i nieszczelne kabiny w związku z czym zimą praca odbywała się w zimnie a traktorzyści jeździli w kufajkach i butach filcowych. Traktorzyści nie mieli płaconych dodatków za pracę w warunkach szkodliwych.

***(bezsporne, zeznania świadków: J. S. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:35:55 – 00:45:42, E. M. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:45:42 – 00:54:03, zeznania wnioskodawcy J. P. znajdujące się na płycie CD z 19.08.2016 r.- 00:58:05 – 00:59:59 w zw. z 00:04:54 – 00:18:37)***

W dniu 23.06.2016 r. (...) Związek (...) w S. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach stwierdzając w nim, iż wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie zatrudnienia w Spółdzielni(...)w Z. to jest od 1.11.1974 r. do 31.03.1991 r. wykonywał prace traktorzysty. (...) Związek (...) w S. nie jest następcą prawnym Spółdzielni(...) w Z..

***(bezsporne, kserokopia świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach- k.20 II plik akt rentowych, pismo (...) Związku (...) w S. z 19.07.2016 r.- k.17 II plik akt rentowych)***

**Sąd ustalił stan faktyczny** na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym. Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy co do większości istotnych okoliczności w sprawie. Zeznania jego bowiem znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach przesłuchanych w sprawie

świadków, którzy pracowali razem z nim w spornym okresie czasu w Spółdzielni (...)w Z.. Zeznania świadków były spójne, logiczne i zasadniczo nie zawierały sprzeczności. Korespondowały też one z nieosobowymi źródłami dowodu w postaci dokumentów zawartych w aktach sprawy i załączonych aktach rentowych.

Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy jedynie w tym zakresie, w którym twierdził on, że okres, kiedy nie wykonywał żadnych prac rolniczych, trwał od października do marca. Sąd nie dał też wiary zeznaniom świadka J. S., który twierdził, iż okres ten trwał od października do kwietnia. Opierając się na doświadczeniu życiowym i uznając w tym zakresie za wiarygodne zeznania świadka E. M. Sąd przyjął, iż okres zimowy, w którym traktorzyści nie wykonywali żadnych prac rolniczych a jedynie prace transportowe, trwał 4 miesiące w roku od listopada do marca.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął złożone przez wnioskodawcę fotografie oraz dyplomy, jako że nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Odwołanie J. P. nie jest zasadne.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 887), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (art. 184 ust. 2 ustawy). Nadto, zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy oraz § 1 – 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), mężczyzna urodzony przed 1.01.1949 r., będący pracownikiem, może przejść na emeryturę, jeżeli osiągnął wiek 60 lat, ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia konieczne jest, by praca taka wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub świadectwie pracy. Należy podkreślić, że nie korzysta z uprawnienia do emerytury przy niższym wieku emerytalnym pracownik, który nie udowodnił, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i to przez wymagane 15 lat. (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.12.1997 r., II UKN 417/97, OSNP 1998/21/638)

W przedmiotowej sprawie nie był kwestionowany przez organ rentowy 25 – letni okres składkowy i nieskładkowy wnioskodawcy oraz to, że nie jest on członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Wnioskodawca w dniu 21.05.2016 r. ukończył też 60 lat. Spór ograniczał się do tego czy wnioskodawca posiada co najmniej 15 letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż w postępowaniu przed okręgowymi sądami pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno – rentowe okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż zaświadczenia z zakładu pracy. Przeprowadzanie dowodu z zeznań świadków nie jest natomiast dopuszczalne w postępowaniu przed organem rentowym (patrz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27.05.1985 r., III UZP 5/85, LEX nr 14635). Dla oceny, czy

pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma przy tym istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.03.2009 r. (I PK 194/08, LEX nr 653420).

Według wykazu A działu VIII poz. 3 załącznika do rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r. pracami w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do ubiegania się o emeryturę w niższym wieku, są prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych. Pomocniczo, praca traktorzysty jest pracą wskazaną w Uchwale Nr 16 Zarządu Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych z dnia 20.05.1983 r., pod poz. 3 pkt 1 działu VIII – w transporcie i łączności.

W ocenie Sądu, przy spełnieniu przesłanki ogólnego stażu pracy, wymaganego wieku emerytalnego, złożenia wniosku o świadczenie i nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego, na dzień 1.01.1999 r. wnioskodawca nie wykazał się posiadaniem łącznie co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca nie wykazał bowiem, by będąc zatrudnionym w Spółdzielni (...)w Z. w spornym okresie czasu, wykonywał tam pracę uznaną według załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów za pracę w szczególnych warunkach – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zdaniem Sądu z wykonywanej przez wnioskodawcę pracy kierowcy ciągnikowego pracą w warunkach szczególnych była jedynie ta polegająca na przewożeniu przez niego piasku i płyt chodnikowych oraz odśnieżania na zlecenie Miasta i Gminy Z. oraz przewożeniu zboża i materiałów budowlanych na zlecenie firm i ludności wiejskiej. Tylko ta praca bowiem była pracą w transporcie. Jak wykazało jednak przeprowadzone postępowanie dowodowe wnioskodawca tego rodzaju pracę wykonywał sporadycznie i sezonowo a nie w pełnym wymiarze czasu pracy, w sposób ciągły i stały. Głównie bowiem wykonywana przez niego praca kierowcy ciągnikowego, zwłaszcza w okresie wiosenno – jesiennym, była pracą polową świadczoną w rolnictwie. Tymczasem wykładnia językowa regulacji zawartej w wykazie A dział VIII poz. 3 przy uwzględnieniu przyjętej przez rozporządzenie kwalifikacji branżowo – stanowiskowej oraz przy uwzględnieniu systematyki przepisów, nie pozwala na kwalifikowanie pracy kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych wykonujących swą pracę w rolnictwie jako pracy w szczególnych warunkach. Wskazane stanowiska wymienione zostały bowiem w dziale VIII wykazu „w transporcie i łączności” a nie w dziale X „w rolnictwie i przemyśle rolno – spożywczym” ani w dziale XIV „prace różne”. Wobec powyższego nie ma przesłanek aby przyjmować, że wykonywanie prac na wskazanych stanowiskach niezależnie od branży, w której praca jest wykonywana, skutkuje szkodliwością pozwalającą na zaliczenie tego okresu jako uprawniającego do nabycia emerytury w obniżonym wieku. Umieszczenie wskazanych stanowisk w dziale VIII „w transporcie i łączności”, łączy szkodliwość pracy kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych nie z samym faktem prowadzenia tych pojazdów lecz z faktem prowadzenia ich przy uwzględnieniu specyfiki „technologii” pracy w transporcie i łączności i obciążeń psychofizycznych związanych z uczestniczeniem takich pojazdów w ruchu publicznym. Obciążeń, których nie ma, jak uznał ustawodawca, przy wykonywaniu prac na wskazanych stanowiskach w rolnictwie, gdzie dominują prace polowe. (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.12.2013 r., II UK 172/13, LEX nr 1467147)

Mając powyższe na uwadze nie można zatem przyjąć, że świadczenie pracy na stanowisku kierowcy ciągnikowego, niezależnie od branży, w której praca ta jest wykonywana, skutkuje szkodliwością, pozwalającą na zaliczenie jej do pracy w warunkach szczególnych. Ustalenie natomiast, iż wnioskodawca w okresie zatrudnienia na stanowisku traktorzysty w Spółdzielni (...)w Z., nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy tej pracy w transporcie, skutkuje niemożliwością przyjęcia, iż cały okres wykonywania przez niego tej pracy był okresem pracy w warunkach szczególnych, uprawniającym go do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Zdaniem Sądu z prac wykonywanych przez wnioskodawcę w Spółdzielni (...)w Z., mogą być uznane za prace wykonywane w warunkach

szczególnej jedynie prace transportowe przy użyciu ciągnika kołowego w ścisłym tego słowa znaczeniu, wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach zimowych trwających od listopada do marca każdego roku.

Ponieważ zatem nawet przy doliczeniu z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni (...)w Z. okresów od listopada do marca (to jest po 4 miesiące z każdego roku zatrudnienia), kiedy to wykonywał on prace jakie można uznać za prace w warunkach szczególnych, wnioskodawca nie spełnił warunku 15 lat pracy w warunkach szczególnych, wymaganego do uzyskania świadczenia emerytalnego w obniżonym wieku, na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 kpc, Sąd Okręgowy odwołanie jego oddalił.